

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — 4care przeciwko OHIM — Laboratorios Diafarm (Acumed)**(Sprawa T-575/08)**

(2009/C 55/76)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 4care AG (Kilonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Redeker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 października 2008 r. w sprawie R 16636/2007-2 i oddalenie sprzeciwu wniesionego przez interwenienta;
- obciążenie pozwanego i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Acumed” dla towarów należących do klas 3, 5 i 9 (zgłoszenie nr 4493136)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Laboratorios Diafarm, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny hiszpański znak towarowy „AQUAMED ACTIVE” (nr 2506452) dla towarów należących do klasy 5 oraz słowny wspólnotowy znak towarowy „AQUAMED ACTIVE” (nr 2882272) dla towarów należących do klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2008 r. — Niemcy przeciwko Komisji**(Sprawa T-576/08)**

(2009/C 55/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 983/2008 z dnia 3 października 2008 r. przyjmującego plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2009 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie;
- utrzymanie w mocy skutków rozporządzenia po stwierdzeniu jego nieważności;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 983/2008 z dnia 3 października 2008 r.⁽¹⁾, które zawiera obejmujący rok 2009 plan podziału żywności do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie.

Według strony skarżącej rozporządzenie to pozbawione jest podstawy prawnej w prawie wspólnotowym. Wydano je wprawdzie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007⁽²⁾, którego podstawę prawną stanowią z kolei postanowienia dotyczące wspólnej polityki rolnej Wspólnoty (art. 36 i 37 WE w związku z art. 33 WE), jednak nie spełnia ono sformułowanych tamże wymogów.

Pierwotnie uchwalanie tego planu stanowić miało dodatkową kompetencję w zakresie wspólnej polityki rolnej przyznaną zasadniczo dla umożliwienia wykorzystania istniejących zapasów interwencyjnych w celach społecznych. Od wielu lat plan ten realizowany był jednak w drodze zakupów żywności na rynku, gdyż ze względu na reformę wspólnej polityki zewnętrznej zapasy interwencyjne praktycznie nie istniały. Strona skarżąca uważa, iż plan ten stanowi obecnie jedynie pozbawione podstawy prawnej narzędzie służące realizacji polityki społecznej Wspólnoty (zasada kompetencji powierzonych).

Zaskarżone rozporządzenie jest zatem niezgodne z uregulowaniami zawartymi w art. 27 ust. 2 rozporządzenia nr 1234/2007, który zezwala na zakup żywności na potrzeby realizacji planu tylko wówczas, gdy interwencyjne zapasy żywności są chwilowo niewystarczające. Wraz z upływem czasu znaczna przewaga żywności zakupywanej na rynku stała się jednak regułą.